

Arrest

nr. 72 259 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Inzake verzoeker A. N.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, geboren op 29 augustus 1972 te Jerevan. U woonde samen met uw echtgenote S.(...) M.(...)(O.V.6.848.142), uw dochter N.(...) M.(...) (O.V.6.848.150), uw zoon A.(...) en uw minderjarige zoon A.(...) te Jerevan. U werkte tot uw vertrek in de fabriek 'West'. Daarnaast werkte u in het zwart als zelfstandig meubelmaker.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van volgende redenen. Begin juni 2011 belde iemand u op met de vraag of u voor hem als zelfstandige werken zou kunnen uitvoeren in een huis in de wijk Avan. Jullie spraken mondeling af dat de klant voor de volledige afwerking 15.000 dollar

diende te betalen. Op 15 juni 2011 was u klaar met uw werk voor de klant. U vroeg het u verschuldigde bedrag. U werd gevraagd om enkele dagen te wachten, gezien de klant op dat moment het geld niet had. 3 dagen later belde u de klant op. Er werd u gevraagd nog even te wachten. De volgende keer dat u uw klant opbelde, kreeg u nogmaals te horen dat er nog geen geld was. U werd woedend. U maakte ongeveer rond 25 juni 2011 een afspraak met uw klant om de betaling te bespreken. U ging samen met 4 vrienden naar de afgesproken plaats, in de omgeving van het huis van de eigenaar. Jullie spraken enkele minuten met de mannen. Hierna gingen uw vrienden weg, omdat ze zagen dat u met machtige mensen te maken had. Uw klant en zijn kompanen begonnen u te bedreigen en zeiden dat u uw geld niet zou krijgen. Na een kleine woordenwisseling ging u naar huis. U stuurde uw dochter naar de winkel even verderop om sigaretten voor u te kopen. Na een tijdje hoorde u lawaai op straat. U zag door het raam dat enkele mannen aan uw dochter trokken. U ging naar uw dochter. Toen u buiten kwam, waren de mannen al weg. Uw dochter kon ontsnappen. U vernam dat de burens uw dochter ter hulp waren gekomen. Na enkele minuten kreeg u een telefoontje van een u onbekend persoon. U en uw gezin werden bedreigd. Er werd u gezegd dat de aanval op uw dochter een waarschuwing was voor u. Ze verplichtten u om Armenië te verlaten. U ging op zoek naar iemand die u hierbij kon helpen. U, uw echtgenote, uw dochter en uw minderjarige zoon A.(...) verlieten Armenië uiteindelijk op 10 juli 2011. Uw zoon A.(...) heeft sinds 25 mei 2011 zijn legerdienst aangevat en kon jullie niet vergezellen. Jullie vertrokken vanop de luchthaven Zwartnots in Jerevan, met jullie eigen paspoorten. Met behulp van de smokkelaar zijn jullie rechtstreeks met de auto tot het vliegtuig gereden, zonder enige controle. U weet niet waar jullie een tussenstop maakten, noch waar jullie landden. Jullie reisden met de wagen verder naar België dat u diezelfde dag bereikte. U, uw echtgenote S.(...) M.(...)(O.V.6.848.142) en uw dochter N.(...) M.(...)(O.V.6.848.150) dienden op 15 juli 2011 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U vernam van uw schoonbroer dat uw belagers nog één keer langs de buurtwinkel zijn langskomen om vragen te stellen over u en te controleren of u nog daar was.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van de eerste vier pagina's van uw Armeens paspoort, een kopie van de eerste vier pagina's van het Armeense paspoort van uw echtgenote, een kopie van de eerste vier pagina's van het Armeense paspoort van uw dochter M.(...), een kopie van de eerste pagina's van het Armeens paspoort van uw zoon A.(...), uw origineel rijbewijs, uw originele huwelijksakte, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van de geboorteakte van uw echtgenote, een kopie van de geboorteakte van uw zoon A.(...), een kopie van de geboorteakte van uw dochter M.(...) en een kopie van de eerste twee pagina's van uw militair boekje voor.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u in Armenië problemen kende omwille van uw ras, nationaliteit, godsdienstige overtuiging, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van één van deze criteria niet op bescherming zou hebben kunnen rekenen in uw land. Uit uw verklaringen blijkt wel dat u uw land hebt verlaten omwille van de problemen die u kende met een klant die u niet wilde betalen nadat u in het zwart werken had uitgevoerd in een huis. Nadat u uw geld opeiste, vielen 2 onbekende mannen uw dochter lastig. U werd door uw klant aangemaand om het land te verlaten. Bovenstaande feiten zijn van gemeenrechtelijke aard. Bijgevolg dient bekeken te worden of u in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u in Armenië zou gekend hebben aannemelijk te maken. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u onaannemelijk weinig concrete informatie kon verschaffen over essentiële onderdelen van uw asielrelaas. Zo konden u, noch uw vrouw en dochter, aangeven met wie u concreet problemen kende (CGVS p.13, p.14, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.12, p.14; CGVS N.(...) M.(...), p.11). U kon hierbij slechts aangeven dat de voornaam van één van de mannen, K.(...) is (CGVS p.14, p.17-18, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.16). Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrienden hebt gevraagd of zij hen kenden, wat niet het geval was, maar verder hebben u, uw vrouw en uw dochter geen enkele poging ondernomen om te achterhalen wie uw belagers waren (CGVS p.14, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.21). U en uw echtgenote verklaarden dat uw belagers machtige personen zijn, waarbij u vermoedt dat zij bewakers zijn van een bekend en/of rijk persoon (CGVS p.13; CGVS S.(...) M.(...), p.13). U noch uw vrouw konden hieromtrent echter meer informatie verschaffen (CGVS p.14, p.18, p.24; CGVS S.(...) M.(...), p.12-13, p.14, p.20). Ook voor wat betreft het incident met uw dochter, konden u, uw echtgenote en uw dochter niet concreet weergeven wie de belagers van uw dochter waren (CGVS p.20; CGVS S.(...) M.(...), p.17; CGVS N.(...) M.(...), p.10, p.15). U hebt hierbij nagelaten bij de getuigen van dit incident na te vragen of zij haar belagers kenden (CGVS p.21). Van een asielzoeker mag nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om te achterhalen met wie hij concreet problemen heeft in zijn land van herkomst. Voorts is het opmerkelijk dat u niet concreet het adres kunt weergeven waar u de werken heeft uitgevoerd, maar slechts kunt weergeven dat dit in het district Avan was (CGVS p.14, p.17). U, noch uw vrouw en dochter

kunnen precies weergeven wanneer er na uw vertrek nog naar u werd gevraagd in uw buurt (CGVS p.24-25; CGVS S.(...) M.(...), p.21; CGVS N.(...) M.(...), p.17). Uw geringe kennis en uw gebrek aan interesse over elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs leverde van de door u aangehaalde problemen. Zo leverde u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs inzake uw zelfstandige job als meubelmaker (CGVS p.6), noch inzake de klant voor wie u werkte (CGVS p.15). Nu verklaarde u weliswaar dat u deze job op onofficiële manier uitoefende, zodat u geen documenten hieromtrent kon hebben (CGVS p.6, p.18; CGVS S.(...) M.(...), p.15). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u vanaf januari 2011 tot uw vertrek op 10 juli 2011 advertenties plaatste in de krant Gind om cliënteel te ronselen (CGVS p.13, p.16; CGVS S.(...) M.(...), p.15). U legde echter geen begin van bewijs omtrent deze advertenties voor (CGVS p.16). Uw verklaring dat u zelf deze krant niet kocht, omdat u via kennissen of de krant zelf controleerde of uw advertentie verscheen, kan niet overtuigen. Er kan redelijkerwijze van een asielzoek(st)er worden verwacht, dat hij desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Door het gebrek aan enig begin van bewijs aangaande uw problemen komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat jullie jullie belangrijkste identiteitsdocument, zijnde jullie origineel Armeens paspoort, niet voorlegden aan de Belgische asielinstanties. Nu verklaarde u weliswaar dat jullie paspoorten, waarvan jullie slechts de eerste vier pagina's voorlegden, niet werden teruggegeven door de persoon die jullie begeleid heeft met het vliegtuig (CGVS p.8). Door het niet voorleggen van jullie originele Armeense paspoorten, jullie identiteitsdocument bij uitstek, ontstaat echter het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Dit vermoeden wordt bovendien bevestigd door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd en waaruit blijkt dat u, uw echtgenote en uw dochter M.(...) respectievelijk op 6 juli 2011 en op 7 juli 2011 een visumaanvraag hebben ingediend bij de Griekse ambassade, waarbij jullie (in jullie paspoort) een toeristenvisum werd afgeleverd respectievelijk op 7 juli 2011 en op 8 juli 2011. Toen jullie tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of jullie een visum in jullie paspoort hadden staan, verklaarden jullie dat jullie hiervan niet op de hoogte waren maar u vermoedde dat de smokkelaar dit gedaan heeft (CGVS p.9; CGVS S.(...) M.(...), p.9; CGVS N.(...) M.(...), p.6). Jullie verklaarden hierbij dat de smokkelaar hierover niets had gezegd of getoond en dat jullie jullie paspoort tijdens uw reis niet zelf in handen hebben gehad (CGVS p.9; CGVS S.(...) M.(...), p.9; CGVS N.(...) M.(...), p.6). Deze verklaring kan niet overtuigen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat er aan de buitengrenzen van de Schengenzone strenge en individuele identiteitscontroles plaatsvinden, waarbij men grondig bevestigd kan worden over bijvoorbeeld reisbedoelingen. Uw verklaringen als zouden jullie tijdens jullie reis niet persoonlijk gecontroleerd zijn (CGVS p.11; CGVS S.(...) M.(...), p.11; CGVS N.(...) M.(...), p.8-9), wordt hierdoor eveneens op ernstige wijze ondermijnd. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder uitgehold.

Als verdere blijk van het gebrek aan geloofwaardigheid dient te worden opgemerkt dat u niet kunt weergeven of uw belagers momenteel nog zoveel macht hebben in Armenië noch of één van uw belagers een functie uitoefent in Armenië (CGVS p.24). U hebt hier evenmin naar geïnformeerd (CGVS p.24). Het is hierbij bovendien opmerkelijk dat wanneer uw vrouw en dochter concreet gevraagd werd wat zij vreesden in geval van terugkeer naar Armenië, zij het antwoord schuldig bleven (CGVS S.(...) M.(...), p.24; CGVS N.(...) M.(...), p.17, p.19). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees nog verder aangetast.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u, uw vrouw en dochter aangehaalde medische problemen van uw vrouw (depressie) en dochter Margarita (cysten in borst), die u overigens met geen enkel document staafde (CGVS p.23; CGVS S.(...) M.(...), p.5, p.12, p.18-19; CGVS N.(...) M.(...), p.15, p.16), dient te worden opgemerkt dat u zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopies van de eerste vier pagina's van de Armeense paspoorten van u, uw echtgenote, uw dochter M.(...) en uw zoon A.(...), de kopies van de geboorteaktes van u, uw echtgenote, uw dochter M.(...) en uw zoon A.(...), uw rijbewijs en uw huwelijksakte bevatten louter

persoonsgegevens en gegevens omtrent uw burgerlijke staat, die hier niet ter discussie staan. De kopie van de eerste twee pagina's van uw militair boekje bevat louter persoonsgegevens en gegevens over uw militaire dienst, die in deze beslissing evenmin in twijfel worden getrokken.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw echtgenote S.(...) M.(...) (O.V.6.848.142) en voor uw dochter N.(...) M.(...)(O.V. 6.848.150) een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Inzake verzoekster M. S.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, geboren op 25 januari 1973 te Hushakert. U woonde samen met uw echtgenoot N.(...) A.(...)(O.V.6.848.142), uw dochter N.(...) M.(...) (O.V.6.848.150), uw zoon A.(...) en uw minderjarige zoon A.(...) te Jerevan. U werkte tot 1 maart 2011 in een internaat voor dove en slechtziende kinderen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van volgende redenen. Uw echtgenoot had naast zijn vaste baan ook een niet ingeschreven zaak als zelfstandig meubelmaker. In juni 2011 diende uw man werken uit te voeren voor een klant. Deze klant wilde uw man echter niet betalen. Uw man vertelde u niet veel over zijn problemen, gezien u in december 2010 te kampen had met een depressie.

Eind juni 2011 kwam uw man woedend thuis en stuurde uw dochter naar de winkel. Na enkele minuten hoorde u uw dochter schreeuwen. Toen u uit het venster van uw woning keek, zag u een persoon aan uw dochter trekken. U vermoedt dat u ook schoten hoorde. U voelde zich opeens slecht en verloor het bewustzijn. U werd wakker in de zetel in de gang van uw woning. Er werd een ziekenwagen bij geroepen. U kreeg een injectie, maar diende niet mee te gaan naar het ziekenhuis. Uw man vertelde u dat iemand hem bedreigde en zei dat jullie verplicht waren het land te verlaten. U vernam eveneens dat uw burens uw dochter geholpen hadden, waardoor zij kon ontsnappen. Na dit incident kreeg uw man telefoon, waarbij hem werd gezegd dat de aanval op uw dochter een waarschuwing was. Hierop besloot uw man dat jullie Armenië dienden te verlaten. U, uw echtgenoot, uw dochter M.(...) en uw zoon A.(...) verlieten Armenië uiteindelijk op 10 juli 2011. Uw zoon A.(...) heeft sinds 25 mei 2011 zijn legerdienst aangevat en kon jullie niet vergezellen. Jullie vertrokken vanop de luchthaven Zwartnots in Jerevan, met jullie eigen paspoorten. Met behulp van de smokkelaar zijn jullie rechtstreeks met de wagen tot aan het vliegtuig gereden, zonder enige controle. U weet niet waar jullie een tussenstop maakten, noch waar jullie landden. Jullie reisden met de wagen verder naar België, dat jullie diezelfde dag bereikten. U, uw echtgenoot N.(...) A.(...)(O.V.6.848.142) en uw dochter N.(...) M.(...) (O.V.6.848.150) dienden op 15 juli 2011 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Uw man vernam vanuit België dat jullie belagers nog naar jullie kwamen vragen.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van de eerste vier pagina's van uw Armeens paspoort, uw huwelijksakte en uw geboorteakte voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot N.(...) A.(...) (O.V.6.848.142). U verklaarde dat u daarnaast geen persoonlijke problemen kende in Armenië (CGVS, p.12). In het kader van zijn asielaanvraag werd echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u in Armenië problemen kende omwille van uw ras, nationaliteit, godsdienstige overtuiging, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van één van deze criteria niet op bescherming zou hebben kunnen rekenen in uw land. Uit uw verklaringen blijkt wel dat u uw land hebt verlaten omwille van de problemen die u kende met een klant die u niet wilde betalen nadat u in het zwart werken had uitgevoerd in een huis. Nadat u uw geld opeiste, vielen 2 onbekende mannen uw dochter lastig. U werd door uw klant aangemaand om het land te verlaten. Bovenstaande feiten zijn van gemeenrechtelijke aard. Bijgevolg dient bekeken te worden of u in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u in Armenië zou gekend hebben aannemelijk te maken. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u onaannemelijk weinig concrete

informatie kon verschaffen over essentiële onderdelen van uw asielrelaas. Zo konden u, noch uw vrouw en dochter, aangeven met wie u concreet problemen kende (CGVS p.13, p.14, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.12, p.14; CGVS N.(...) M.(...), p.11). U kon hierbij slechts aangeven dat de voornaam van één van de mannen, K.(...) is (CGVS p.14, p.17-18, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.16). Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrienden hebt gevraagd of zij hen kenden, wat niet het geval was, maar verder hebben u, uw vrouw en uw dochter geen enkele poging ondernomen om te achterhalen wie uw belagers waren (CGVS p.14, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.21). U en uw echtgenote verklaarden dat uw belagers machtige personen zijn, waarbij u vermoedt dat zij bewakers zijn van een bekend en/of rijk persoon (CGVS p.13; CGVS S.(...) M.(...), p.13). U noch uw vrouw konden hieromtrent echter meer informatie verschaffen (CGVS p.14, p.18, p.24; CGVS S.(...) M.(...), p.12-13, p.14, p.20). Ook voor wat betreft het incident met uw dochter, konden u, uw echtgenote en uw dochter niet concreet weergeven wie de belagers van uw dochter waren (CGVS p.20; CGVS S.(...) M.(...), p.17; CGVS N.(...) M.(...), p.10, p.15). U hebt hierbij nagelaten bij de getuigen van dit incident na te vragen of zij haar belagers kenden (CGVS p.21). Van een asielzoeker mag nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om te achterhalen met wie hij concreet problemen heeft in zijn land van herkomst. Voorts is het opmerkelijk dat u niet concreet het adres kunt weergeven waar u de werken heeft uitgevoerd, maar slechts kunt weergeven dat dit in het district Avan was (CGVS p.14, p.17). U, noch uw vrouw en dochter kunnen precies weergeven wanneer er na uw vertrek nog naar u werd gevraagd in uw buurt (CGVS p.24-25; CGVS S.(...) M.(...), p.21; CGVS N.(...) M.(...), p.17). Uw geringe kennis en uw gebrek aan interesse over elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs leverde van de door u aangehaalde problemen. Zo leverde u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs inzake uw zelfstandige job als meubelmaker (CGVS p.6), noch inzake de klant voor wie u werkte (CGVS p.15). Nu verklaarde u weliswaar dat u deze job op onofficiële manier uitoefende, zodat u geen documenten hieromtrent kon hebben (CGVS p.6, p.18; CGVS S.(...) M.(...), p.15). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u vanaf januari 2011 tot uw vertrek op 10 juli 2011 advertenties plaatste in de krant Gind om cliënteel te ronselen (CGVS p.13, p.16; CGVS S.(...) M.(...), p.15). U legde echter geen begin van bewijs omtrent deze advertenties voor (CGVS p.16). Uw verklaring dat u zelf deze krant niet kocht, omdat u via kennissen of de krant zelf controleerde of uw advertentie verscheen, kan niet overtuigen. Er kan redelijkerwijze van een asielzoek(st)er worden verwacht, dat hij desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Door het gebrek aan enig begin van bewijs aangaande uw problemen komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat jullie jullie belangrijkste identiteitsdocument, zijnde jullie origineel Armeens paspoort, niet voorlegden aan de Belgische asielinstanties. Nu verklaarde u weliswaar dat jullie paspoorten, waarvan jullie slechts de eerste vier pagina's voorlegden, niet werden teruggegeven door de persoon die jullie begeleid heeft met het vliegtuig (CGVS p.8). Door het niet voorleggen van jullie originele Armeense paspoorten, jullie identiteitsdocument bij uitstek, ontstaat echter het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Dit vermoeden wordt bovendien bevestigd door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd en waaruit blijkt dat u, uw echtgenote en uw dochter Margarita respectievelijk op 6 juli 2011 en op 7 juli 2011 een visumaanvraag hebben ingediend bij de Griekse ambassade, waarbij jullie (in jullie paspoort) een toeristenvisum werd afgeleverd respectievelijk op 7 juli 2011 en op 8 juli 2011. Toen jullie tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of jullie een visum in jullie paspoort hadden staan, verklaarden jullie dat jullie hiervan niet op de hoogte waren maar u vermoedde dat de smokkelaar dit gedaan heeft (CGVS p.9; CGVS S.(...) M.(...), p.9; CGVS N.(...) M.(...), p.6). Jullie verklaarden hierbij dat de smokkelaar hierover niets had gezegd of getoond en dat jullie jullie paspoort tijdens uw reis niet zelf in handen hebben gehad (CGVS p.9; CGVS S.(...) M.(...), p.9; CGVS N.(...) M.(...), p.6). Deze verklaring kan niet overtuigen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat er aan de buitengrenzen van de Schengenzone strenge en individuele identiteitscontroles plaatsvinden, waarbij men grondig bevraagd kan worden over bijvoorbeeld reisbedoelingen. Uw verklaringen als zouden jullie tijdens jullie reis niet persoonlijk gecontroleerd zijn (CGVS p.11; CGVS S.(...) M.(...), p.11; CGVS N.(...) M.(...), p.8-9), wordt hierdoor eveneens op ernstige wijze ondermijnd. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder uitgehold.

Als verdere blijk van het gebrek aan geloofwaardigheid dient te worden opgemerkt dat u niet kunt weergeven of uw belagers momenteel nog zoveel macht hebben in Armenië noch of één van uw belagers een functie uitoefent in Armenië (CGVS p.24). U hebt hier evenmin naar geïnformeerd (CGVS

p.24). Het is hierbij bovendien opmerkelijk dat wanneer uw vrouw en dochter concreet gevraagd werd wat zij vreesden in geval van terugkeer naar Armenië, zij het antwoord schuldig bleven (CGVS S.(...) M.(...), p.24; CGVS N.(...) M.(...), p.17, p.19). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees nog verder aangetast. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielaanvraag dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u, uw vrouw en dochter aangehaalde medische problemen van uw vrouw (depressie) en dochter M.(...) (cysten in borst), die u overigens met geen enkel document staafde (CGVS p.23; CGVS S.(...) M.(...), p.5, p.12, p.18-19; CGVS N.(...) M.(...), p.15, p.16), dient te worden opgemerkt dat u zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopies van de eerste vier pagina's van de Armeense paspoorten van u, uw echtgenote, uw dochter M.(...) en uw zoon A.(...), de kopies van de geboorteaktes van u, uw echtgenote, uw dochter M.(...) en uw zoon A.(...), uw rijbewijs en uw huwelijksakte bevatten louter persoonsgegevens en gegevens omtrent uw burgerlijke staat, die hier niet ter discussie staan. De kopie van de eerste twee pagina's van uw militair boekje bevat louter persoonsgegevens en gegevens over uw militaire dienst, die in deze beslissing evenmin in twijfel worden getrokken.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw echtgenote S.(...) M.(...) (O.V.6.848.142) en voor uw dochter N.(...) M.(...)(O.V. 6.848.150) een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming."

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De door u voorgelegde documenten, met name een kopie van de eerste vier pagina's van uw Armeens paspoort, uw geboorteakte en uw huwelijksakte, kunnen deze conclusie niet wijzigen, gezien deze louter persoonsgegevens bevatten en gegevens omtrent uw huwelijk, die in deze beslissing niet betwist worden.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw dochter N.(...) M.(...) (O.V. 6.848.150) een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Inzake verzoekster M. N.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn, geboren op 26 april 1992 te Jerevan. U woonde samen met uw vader N.(...) A.(...)(O.V.6.848.142), uw moeder S.(...) M.(...) (O.V.6.848.142), uw broer A.(...) en uw minderjarige broer A.(...) te Jerevan. U werkte als kapster.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van volgende redenen. Op een dag, vermoedelijk 25 juni 2011, kwam uw vader woedend thuis. Hij stuurde u om sigaretten naar de winkel in de buurt. De baas van de winkel stond met twee onbekende mannen te praten en zei dat u de dochter van A.(...) was. Hierop kwamen de mannen naar u toe en begonnen aan u te trekken. U riep en duwde hen. Uw burens kwamen naar u toe om u te helpen. Hierop gingen de mannen weg. De mannen losten enkele schoten in de lucht. U liep meteen naar huis en ging naar uw kamer. Uw moeder voelde zich niet goed en er diende een ziekenwagen te komen. Uw vader probeerde u te kalmeren. U vermoedt dat uw vader problemen had met deze mannen omwille van een werk dat uw vader had uitgevoerd, waarna hij problemen kende om zijn loon te krijgen. U bent hiervan niet echt op de hoogte, omdat uw vader u niet alles vertelde. Op 9 juli 2011 vernam u van uw vader dat jullie Armenië zouden verlaten. U, uw vader, moeder en broer A.(...) verlieten Armenië uiteindelijk op 10 juli 2011. Uw broer A.(...) heeft sinds 25 mei 2011 zijn legerdienst aangevat en kon jullie niet vergezellen. Jullie vertrokken vanop de luchthaven Zwartnots in Jerevan, met jullie eigen paspoorten. Met behulp van de smokkelaar zijn jullie rechtstreeks met de auto tot het vliegtuig gereden, zonder enige controle. U weet niet waar jullie een tussenstop maakten, noch waar jullie landden. Jullie reisden met de wagen verder naar België dat u diezelfde dag bereikte. U, uw vader N.(...) A.(...)(O.V.6.848.142) en uw moeder S.(...) M.(...) (O.V.6.848.142) dienden op 15 juli 2011 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Uw vader vernam van uw oom dat uw belagers nog naar jullie gevraagd hebben in de winkel.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van de eerste vier pagina's van uw Armeens paspoort en uw geboorteakte voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als diegene die werden aangehaald door uw vader N.(...) A.(...)(O.V.6.848.142).

U verklaarde dat u daarnaast geen persoonlijke problemen kende in Armenië (CGVS, p. 11). In het kader van zijn asielaanvraag werd echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. De beslissing van uw vader luidt als volgt:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u in Armenië problemen kende omwille van uw ras, nationaliteit, godsdienstige overtuiging, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van één van deze criteria niet op bescherming zou hebben kunnen rekenen in uw land. Uit uw verklaringen blijkt wel dat u uw land hebt verlaten omwille van de problemen die u kende met een klant die u niet wilde betalen nadat u in het zwart werken had uitgevoerd in een huis. Nadat u uw geld opeiste, vielen 2 onbekende mannen uw dochter lastig. U werd door uw klant aangemaand om het land te verlaten. Bovenstaande feiten zijn van gemeenrechtelijke aard. Bijgevolg dient bekeken te worden of u in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u in Armenië zou gekend hebben aannemelijk te maken. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u onaannemelijk weinig concrete informatie kon verschaffen over essentiële onderdelen van uw asielrelaas. Zo konden u, noch uw vrouw en dochter, aangeven met wie u concreet problemen kende (CGVS p.13, p.14, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.12, p.14; CGVS N.(...) M.(...), p.11). U kon hierbij slechts aangeven dat de voornaam van één van de mannen, K.(...) is (CGVS p.14, p.17-18, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.16). Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrienden hebt gevraagd of zij hen kenden, wat niet het geval was, maar verder hebben u, uw vrouw en uw dochter geen enkele poging ondernomen om te achterhalen wie uw belagers waren (CGVS p.14, p.19; CGVS S.(...) M.(...), p.21). U en uw echtgenote verklaarden dat uw belagers machtige personen zijn, waarbij u vermoedt dat zij bewakers zijn van een bekend en/of rijk persoon (CGVS p.13; CGVS S.(...) M.(...), p.13). U noch uw vrouw konden hieromtrent echter meer informatie verschaffen (CGVS p.14, p.18, p.24; CGVS S.(...) M.(...), p.12-13, p.14, p.20). Ook voor wat betreft het incident met uw dochter, konden u, uw echtgenote en uw dochter niet concreet weergeven wie de belagers van uw dochter waren (CGVS p.20; CGVS S.(...) M.(...), p.17; CGVS N.(...) M.(...), p.10, p.15). U hebt hierbij nagelaten bij de getuigen van dit incident na te vragen of zij haar belagers kenden (CGVS p.21). Van een asielzoeker mag nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om te achterhalen met wie hij concreet problemen heeft in zijn land van herkomst. Voorts is het opmerkelijk dat u niet concreet het adres kunt weergeven waar u de werken heeft uitgevoerd, maar slechts kunt weergeven dat dit in het district Avan was (CGVS p.14, p.17). U, noch uw vrouw en dochter kunnen precies weergeven wanneer er na uw vertrek nog naar u werd gevraagd in uw buurt (CGVS p.24-25; CGVS S.(...) M.(...), p.21; CGVS N.(...) M.(...), p.17). Uw geringe kennis en uw gebrek aan interesse over elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs leverde van de door u aangehaalde problemen. Zo leverde u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs inzake uw zelfstandige job als meubelmaker (CGVS p.6), noch inzake de klant voor wie u werkte (CGVS p.15). Nu verklaarde u weliswaar dat u deze job op onofficiële manier uitoefende, zodat u geen documenten hieromtrent kon hebben (CGVS p.6, p.18; CGVS S.(...) M.(...), p.15). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u vanaf januari 2011 tot uw vertrek op 10 juli 2011 advertenties plaatste in de krant Gind om cliënteel te ronselen (CGVS p.13, p.16; CGVS S.(...) M.(...), p.15). U legde echter geen begin van bewijs omtrent deze advertenties voor (CGVS p.16). Uw verklaring dat u zelf deze krant niet kocht, omdat u via kennissen of de krant zelf controleerde of uw advertentie verscheen, kan niet overtuigen. Er kan redelijkerwijze van een asielzoek(st)er worden verwacht, dat hij desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Door het gebrek aan enig begin van bewijs aangaande uw problemen komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat jullie jullie belangrijkste identiteitsdocument, zijnde jullie origineel Armeens paspoort, niet voorlegden aan de Belgische asielinstanties. Nu verklaarde u weliswaar dat jullie paspoorten, waarvan jullie slechts de eerste vier pagina's voorlegden, niet werden teruggegeven door de persoon die jullie begeleid heeft met het vliegtuig (CGVS p.8). Door het niet voorleggen van jullie originele Armeense paspoorten, jullie identiteitsdocument bij uitstek, ontstaat echter het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo

de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Dit vermoeden wordt bovendien bevestigd door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd en waaruit blijkt dat u, uw echtgenote en uw dochter M.(...) respectievelijk op 6 juli 2011 en op 7 juli 2011 een visumaanvraag hebben ingediend bij de Griekse ambassade, waarbij jullie (in jullie paspoort) een toeristenvisum werd afgeleverd respectievelijk op 7 juli 2011 en op 8 juli 2011. Toen jullie tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of jullie een visum in jullie paspoort hadden staan, verklaarden jullie dat jullie hiervan niet op de hoogte waren maar u vermoedde dat de smokkelaar dit gedaan heeft (CGVS p.9; CGVS S.(...) M.(...), p.9; CGVS N.(...) M.(...), p.6). Jullie verklaarden hierbij dat de smokkelaar hierover niets had gezegd of getoond en dat jullie jullie paspoort tijdens uw reis niet zelf in handen hebben gehad (CGVS p.9; CGVS S.(...) M.(...), p.9; CGVS N.(...) M.(...), p.6). Deze verklaring kan niet overtuigen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat er aan de buitengrenzen van de Schengenzone strenge en individuele identiteitscontroles plaatsvinden, waarbij men grondig bevestigd kan worden over bijvoorbeeld reisbedoelingen. Uw verklaringen als zouden jullie tijdens jullie reis niet persoonlijk gecontroleerd zijn (CGVS p.11; CGVS S.(...) M.(...), p.11; CGVS N.(...) M.(...), p.8-9), wordt hierdoor eveneens op ernstige wijze ondermijnd. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder uitgehold.

Als verdere blijk van het gebrek aan geloofwaardigheid dient te worden opgemerkt dat u niet kunt weergeven of uw belagers momenteel nog zoveel macht hebben in Armenië noch of één van uw belagers een functie uitoefent in Armenië (CGVS p.24). U hebt hier evenmin naar geïnformeerd (CGVS p.24). Het is hierbij bovendien opmerkelijk dat wanneer uw vrouw en dochter concreet gevraagd werd wat zij vreesden in geval van terugkeer naar Armenië, zij het antwoord schuldig bleven (CGVS S.(...) M.(...), p.24; CGVS N.(...) M.(...), p.17, p.19). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees nog verder aangetast. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielerelaas dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u, uw vrouw en dochter aangehaalde medische problemen van uw vrouw (depressie) en dochter M.(...) (cysten in borst), die u overigens met geen enkel document staafde (CGVS p.23; CGVS S.(...) M.(...), p.5, p.12, p.18-19; CGVS N.(...) M.(...), p.15, p.16), dient te worden opgemerkt dat u zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopies van de eerste vier pagina's van de Armeense paspoorten van u, uw echtgenote, uw dochter M.(...) en uw zoon A.(...), de kopies van de geboorteaktes van u, uw echtgenote, uw dochter M.(...) en uw zoon A.(...), uw rijbewijs en uw huwelijksakte bevatten louter persoonsgegevens en gegevens omtrent uw burgerlijke staat, die hier niet ter discussie staan. De kopie van de eerste twee pagina's van uw militair boekje bevat louter persoonsgegevens en gegevens over uw militaire dienst, die in deze beslissing evenmin in twijfel worden getrokken.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw echtgenote S.(...) M.(...) (O.V.6.848.142) en voor uw dochter N.(...) M.(...)(O.V. 6.848.150) een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming."

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De door u voorgelegde documenten, met name een kopie van de eerste vier pagina's van uw Armeens paspoort en uw geboorteakte, kunnen deze conclusie niet wijzigen, gezien deze louter persoonsgegevens bevatten, die in deze beslissing niet betwist worden.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw moeder S.(...) M.(...) (O.V. 6.848.142) een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen m.b.t. de motiveringsplicht en van artikel 62

van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). De bestreden beslissingen zijn niet of althans onvoldoende met redenen omkleed. Verzoekers werden bovendien niet geconfronteerd met de tegenstrijdigheden die de commissaris-generaal vaststelde zodat zij hiervoor geen verklaring konden geven. Verder is het normaal dat verzoekers echtgenote en dochter niets van K. afweten gezien enkel verzoeker contact met hem had voor zijn werk. Verzoeker was echter geen zelfstandige en was niet geregistreerd als schrijnwerker en hij maakte dus ook geen geschreven stukken op, waardoor hij de precieze naam en het juiste adres van zijn werkgever niet diende te kennen. Indien de commissaris-generaal meende dat er te weinig informatie gegeven kon worden, diende hij hier op het ogenblik van het verhoor verder op in te gaan. Verzoeker weet bovendien wel wie de mannen waren die hen lastigvielen nu K. hem opbelde na het incident met zijn dochter om hem een waarschuwing te geven. Waar de bestreden beslissingen stellen dat verzoeker geen enkel begin van bewijs kan voorleggen, merkt verzoeker op dat hij in het zwart werkte en dat het aldus niet verstandig geweest zou zijn daar bewijzen van te bewaren. Bovendien wist hij niet dat de advertenties die hij in de krant publiceerde zo belangrijk waren. Hij zal alsnog trachten foto's voor te leggen van de keuken die hij maakte bij K. Waar de bestreden beslissingen voorhouden dat verzoekers hun paspoorten bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties, dient opgemerkt te worden dat dit enkel gesteund is op vermoedens die geen feitelijke grondslag hebben. De bestreden beslissingen gaan voorbij aan de kern van het asielrelaas, namelijk dat het leven van verzoekers in gevaar is.

In een tweede middel halen verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aangezien verzoekers bij een terugkeer naar Armenië een reëel en persoonlijk risico lopen op ernstige schade. Het is voldoende aangetoond dat de persoon met wie verzoekers problemen hebben, zeer rijk en machtig is en dat de politie en andere autoriteiten dan ook onvoldoende bescherming kunnen bieden. In een derde middel stellen verzoekers dat zij navraag deden naar verschillende stukken en deze zullen overmaken van zodra ze in hun bezit zijn.

2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet verzoekers toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissingen. Uit het verzoekschrift blijkt dat zij de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekers voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft de asielaanvraag van verzoekers op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Het determinerend motief van de bestreden beslissingen om de hoedanigheid van vluchteling aan verzoekers te weigeren, vormt de vaststelling dat de door hen aangehaalde motieven om hun land van herkomst te verlaten geen verband houden met één van de criteria opgenomen in het Vluchtelingenverdrag, i.e. hun ras, nationaliteit, hun politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat zij zouden behoren tot een bepaalde sociale groep. Nergens blijkt bovendien uit hun verklaringen dat zij omwille van één van deze gronden niet zouden kunnen rekenen op bescherming door de Armeense autoriteiten. Zij verklaarden immers Armenië te hebben verlaten na problemen met een klant van verzoeker. Deze klant weigerde de werken die verzoeker in het zwart in zijn huis had uitgevoerd, te betalen en nadat verzoeker zijn geld opeiste werd de dochter van verzoeker lastiggevallen. Hierop werd verzoeker door zijn klant aangemaand het land te verlaten. Deze problemen zijn van louter gemeenrechtelijke aard.

Daarnaast stelde de commissaris-generaal vast dat verzoekers er niet in geslaagd zijn hun problemen in Armenië aannemelijk te maken. Zo bleek dat verzoekers onaannemelijk weinig concrete informatie konden verschaffen over essentiële onderdelen van hun asielrelaas. Verzoekers konden niet aangeven met wie concreet zij problemen hadden en kenden slechts de voornaam van één van de mannen. Met uitzondering van een navraag bij vrienden, hebben zij evenmin een poging ondernomen om te achterhalen wie hun belagers precies waren. Verzoeker en zijn echtgenote verklaarden dat hun belagers machtige personen zijn en vermoedden dat zij bewakers zijn van een bekend of rijk persoon, doch konden hierover niet meer informatie verstrekken. Evenmin konden verzoekers zeggen wie betrokken was bij het incident met hun dochter, noch hebben ze zich geïnformeerd bij de getuigen van dit incident. Daarnaast kon verzoeker het precieze adres niet weergeven waar hij de werken in het huis, die de aanleiding vormden voor hun problemen en voor het vertrek uit hun land van herkomst, heeft uitgevoerd. Verzoekers konden evenmin zeggen wanneer precies in hun buurt naar hen gevraagd werd na hun vertrek uit hun land van herkomst. Zij slagen er niet in de vele onwetendheden te verklaren. De opmerking dat het normaal is dat verzoekers echtgenote en dochter niets van K. afweten gezien enkel

verzoeker voor zijn werk met hem te maken had, is niet bij machte een ander licht op de zaak te werpen nu de bestreden beslissingen het hebben over de belagers van verzoekers en niet over de werkgever van verzoeker. Er kan redelijkerwijs verwacht worden van verzoekers dat zij ernstige en veelvuldige pogingen ondernemen zich te informeren over de identiteit van hun belagers. Hun nalaten wijst op een gebrek aan interesse waardoor de geloofwaardigheid van hun asielrelaas ernstig ondermijnd wordt. Waar verzoekers stellen dat de commissaris-generaal, indien hij meende dat zij te weinig informatie konden geven over het precieze adres waar verzoeker de werken uitvoerde, daar op het ogenblik van het gehoor verder op diende in te gaan, dient opgemerkt te worden dat het, zoals hoger gesteld, niet aan de commissaris-generaal is om de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen, noch dient hij de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen.

De *post factum* bewering dat verzoekers via een telefoongesprek met K. dat plaatsvond na het incident met verzoekers dochter wel degelijk wisten dat de mannen die hen lastigvielen 'bewakers van K.' waren, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers' asielrelaas nu verzoeker tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk verklaarde dat hij werd opgebeld door onbekenden (stuk 5, gehoorverslag CGVS 29/08/2011, 13).

Betreffende het niet voorleggen van hun paspoorten beperken verzoekers zich tot het herhalen van hun asielmotieven, hetgeen niet bij machte is de gedane vaststellingen te ontcrachten. De bewering dat de commissaris-generaal zich enkel steunt op vermoedens zonder feitelijke grondslag aangaande het bewust achterhouden van hun paspoorten om de hierin vervatte informatie verborgen te houden, is onjuist nu de bestreden beslissingen terecht vaststelden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat verzoekers een visumaanvraag hebben ingediend bij de Griekse ambassade en dat er respectievelijk op 7 en op 8 juli 2011 een toeristenvisum werd afgeleverd in hun paspoorten.

De opmerking dat verzoekers niet vooraf geconfronteerd werden met de tegenstrijdigheden die de bestreden beslissingen aanhalen, is niet dienstig nu de bestreden beslissingen niet gebaseerd zijn op tegenstrijdigheden. Bovendien is de procedure voor het CGVS niet juridictioneel maar administratief van aard en zijn de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing.

Waar verzoekers aanvoeren dat uit de bestreden beslissingen geen afweging blijkt tussen de belangen van verzoekers enerzijds en van de Staat anderzijds, merkt de Raad op dat de verwijzing naar het proportionaliteitsbeginsel in deze niet dienstig is. Het komt het CGVS immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde al dan niet zijn vluchtelingenstatus te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de eventuele schade die de beslissing zou kunnen meebrengen voor de vreemdeling valt niet onder voormelde bevoegdheid.

De overige motieven van de bestreden beslissingen worden door verzoekers ongemoeid gelaten.

Verzoekers slagen er aldus niet in de concrete en pertinente motivering van de bestreden beslissingen te weerleggen. Zij laten immers na om concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen, die allen steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze werden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, kunnen weerleggen. Deze motivering wordt dan ook door de Raad gehandhaafd.

De documenten die nadien aan het verzoekschrift werden toegevoegd zijn niet bij machte afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. De foto's, volgens verzoekers van de keuken die verzoeker bij K. installeerde, en de krantenadvertentie kunnen een bewijs vormen van verzoekers zwartwerk als meubelmaker, doch tonen in hun geheel niets aan betreffende de voorgehouden problemen die verzoekers ondervonden zouden hebben. Bovendien zijn deze bewijzen gericht tegen een overtollig motief zodat de eventueel ontbrekende feitelijke grondslag van dit motief de geldigheid van de overige motieven van de bestreden beslissing niet kan aantasten.

2.2.2.2. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoekers. Niettegenstaande verzoekers menen dat het voldoende is aangetoond dat de persoon met wie zij problemen hebben zeer rijk en machtig is en dat de autoriteiten dan ook onvoldoende bescherming kunnen bieden, brengen zij hieromtrent geen concrete elementen of enig begin van bewijs aan. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas en de overige elementen in het administratief dossier, tonen verzoekers niet aan dat er wat hen betreft zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.2.3. Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen

oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2.3. Het is overigens het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande weerleggen verzoekers de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen die allen steun vinden in het administratieve dossier, niet. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER